

[Undervisningsministeren]

men hvor der jo trods alt styres på marginalerne, bl.a. når det vurderes, om datalogisk institut på Københavns universitet skal have flere penge. Jeg tror ikke, det kan blive på den måde, at de får pengene og derefter bruger dem til studier i Joakim von And; sådan vil det ikke gå. Det vil sige, at vi faktisk styrer på marginalerne, men der er altså en stor reserve af fri forskning, som er vigtig at have, fordi den jo giver svaret til hr. Dræbye og andre, som vil have, at vi skal gøre noget specielt for nogle vigtige felter. Vi har så stor en grad af fri forskning, at forskerverdenen så at sige kan holde sig selv i skak, så vi ikke hele tiden behøver at være nervøse for, om der nu er et felt, vi forsømmer, for det er der forskere der er frie til hele tiden at have deres meget længere antenner ude for at kontrollere.

Hvis vi kommer ind på at sende det hele til folketingets forskningsudvalg og der så skal stemmes om, om der skal være mere eller mindre til den slags forskning, tror jeg, at det ikke ville være til at holde ud at være medlem af forskningsudvalget; jeg tror ikke, man kan regere et land og slet ikke et avanceret industrisamfund på den måde.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at der i folketingets forretningsorden under bestemmelserne om folketingsudvalg udtrykkeligt står tilmed som det allerførste, at folketingets forskningsudvalg har til opgave at gennemgå beretningen fra planlægningsrådet for forskning samt eventuelt gøre indstilling herom. Det er ikke et direkte citat, for jeg kunne ikke finde det, men et næsten korrekt citat, for jeg har lige læst det igennem.

Det vil altså sige, det absolut er op til forskningsudvalget at tage den blå bog frem og komme med indstilling om indholdet. Jeg er ikke sikker på, man vil finde det særlig morsomt. Der kan blive problemer med fremmødet også, ved jeg som tidligere formand. Jeg er ikke sikker på, at der kommer meget ud af det, men det var dog værd at gøre et forsøg, når vi nu har en paragraf, der siger, at man kan gøre indstilling om beretningen. Hvis et medlem af udvalget kræver, at man gør et forsøg, er jeg sikker på, at formanden vil gå med til det.

Hr. Dræbye mente, jeg havde misforstået ham; i så fald har vi misforstået hinanden, for jeg var meget enig med hr. Dræbye i det; han sagde her til sidst, med den lille reserva-

tion, at jeg stadig væk mener, vi skal passe på ikke at udnævne bestemte forskningsområder til at skulle have en særlig ministervelbehagelighed, men den diskussion skal jeg ikke optage.

Hr. Tinning sagde, hvorfor man dog ikke skulle gøre al kontraktforskning tilgængelig med det samme. Svaret er, at kontraktforskning består i, at nogle udenfor betaler for det. Hvem vil betale for noget, som man straks forærer ud til alle? Jeg indrømmer, at det er et element i det kapitalistiske system, vi står over for her, at den, der betaler, også vil have en lille smule glæde af det. Det er på den anden side et ret dynamisk element, som jo har ført til meget godt, måske også meget skidt, men det ville føre til ufatteligt stagnation, hvis vi afskaffede dette princip i vort samfund, det kender jeg heller ikke så mange socialister der vil, for en moderne socialist går ind for markedssocialisme, har jeg hørt, dette, at man gerne vil bevare forbrugervalget, og at ansvaret følger friheden. Jeg gad vide, om ikke djævelen smutter med ind i det fremtidssamfund, som også hr. Tinning forestiller sig.

Så vil han have yderligere uddybet, hvori Danmarks særlige muligheder over for de multinationale selskaber består. Det kan man sikkert skrive en lang sociologisk rapport om. Det vil i så fald blive en rapport, der kan vedlægges hele Danmarkshistorien som bilag, fordi vi er altså blevet den nation, vi er. På mærkelig vis, og specielt de sidst hundredede år, har der været en ejendommelig vækst og dynamik i vores samfund. Hvordan det er gået til, ved jeg ikke, men kendsgerningen er, at selv ganske små danske virksomheder har en forbløffende konkurrenceevne. Medens vi i de sidste 14 år har hørt dommedagsbasunerne lyde over dette elendige kapitalistiske samfund, som vil ende i, at der kun er få kæmpestore virksomheder tilbage, der ødelægger alle de andre og centraliserer alting i store byer, er udviklingen jo nærmest gået modsat. Mulighederne for en spredt erhvervsstruktur og for, at også små og også danske virksomheder kan eksistere selv langt uden for byerne, selv i Vestjylland, er jo blevet forbedret, imedens dommedagsbasunerne har lydt fra hr. Tinning og hans parti.

Så skal jeg til sidst forklare, hvorfor der står det om sektorforskningen. Jeg har i rap-